

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010931
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010931.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného W. V. Z., nar. dňa XX.XX.XXXX v U., Maďarsko, trvale bytom N., Q. T. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 04.12.2019, č. k. 1T/136/2019-190, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.02.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný W. V. Z., nar. XX.XX.XXXX v U., Maďarsko, trvale bytom N., Q. T. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 04.12.2019, č. k. 1T/136/2019-190 bol obžalovaný W. V. Z. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného mesiaca a dňa v lete v roku 2018 do dňa 29.05.2019 do času 19:15 hod. v obci N., okres Dunajská Streda, v byte na adrese Q. T. XXX, týral svoju partnerku K. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. T. XXX, N., okres Dunajská Streda, s ktorou obýval uvedený byt, tým spôsobom, že jej kontroloval mobilný telefón, kontroloval jej pohyb telefonátmi, obmedzoval ju v kontakte s rodinou a priateľmi, správal sa k nej agresívne tým, že hádzal náhodné predmety a spôsoboval jej psychický teror slovnými vyhrážkami, pričom sa jeho agresívne správanie stupňovalo, a to najmä pod vplyvom alkoholu, presne nezisteného dňa v decembri 2018 namontoval do bytu odpočívacie zariadenie za účelom jej odpočívania, približne od roku 2019 ju začal sledovať po byte, počas hádok ju fyzicky napádal škrtením, kopaním, udieraním a vyhrážkami smerujúcimi proti jej životu a zdraviu, presne nezisteného

dňa a mesiaca v roku 2019 vzal kuchynský nôž do ruky, priložil ho ku krku poškodenej so slovami „rozrežem ti krk“, presne nezisteného dňa v mesiaci máj v roku 2019 ju vyložil z motorového vozidla na úseku medzi obcami C. kde ju nechal, dňa 29.05.2019 v čase okolo 17:30 došiel do bytu kedy bol pod vplyvom alkoholu a bol agresívny tak, že poškodenú odtiahol za zápästia na posteľ kde zápasili, vybral vysúvací nôž so slovami „rozrežem ti nohavice“, následne poškodenej sa podarilo vyslobodiť a utiekla na schodisko kam za ňou prišiel a začal ju drgať, škrtiť a držať za zápästie a následne sa jej podarilo vyslobodiť a privolala políciu, čím opakovane ohrozoval fyzické a psychické zdravie poškodenej, pričom jej nespôsobil zranenia vyžadujúce lekárske ošetrenie.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil, a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu najmä v príkaze nepribližovať sa k poškodenej K. P., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom Q. T. XXX, N., okres Dunajská Streda na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (po pretlmočení a za prítomnosti obhajcu) vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe a ľutuje svojho konania. Kladne odpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd na návrh prokurátorky a poškodenej prijal vyhlásenie obžalovaného. Následne nevykonal dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku.

V súvislosti s predmetom dokazovania okresný súd oboznámil odpisy Registra trestov na čl. 122 ako aj zo dňa 03.12.2019, z ktorých zistil, že obžalovaný doteraz súdne trestaný na území Slovenskej republiky nebol a nemá ani žiadny záznam v Registri priestupkov.

Súd I. stupňa z listinných dôkazov na čl. 123-169 zistil, že obžalovaný bol na území Maďarskej republiky doteraz 3-krát súdne trestaný, a to za rôznu trestnú činnosť. Rozsudkom Okresného súdu Győr zo dňa 13.08.2015 (preklad rozsudku č. I. 162-163) bola obžalovanému uložená peňažná pokuta vo výške 108.000,- HUF, rozsudkom zo dňa 17.03.2016 (č.l. 165-166) bol obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín a rozhodnutím Okresného súdu Győr zo dňa 12.01.2016 (č. I. 169) bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmienenečným odkladom na 3 roky.

Okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal zo stavu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom vyhodnotil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie sa a úprimné oľutovanie obžalovaného a jednu priťažujúcu okolnosť, a to že obžalovaný už bol súdne trestaný, keďže súd v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona zohľadnil pri vyhodnotení osoby obžalovaného aj rozhodnutie iného štátu. Súd I. stupňa tak dospel k záveru, že uložený podmienenečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s dlhšou skúšobnou dobou s probačným dohľadom a primeranou povinnosťou odradí obžalovaného od páchania ďalšej trestnej činnosti a je taktiež dostačujúci na dosiahnutie účelu individuálnej prevencie.

Proti tomuto rozsudku podala do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2019 odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, čo do výroku o treste, pričom obžalovaný spolu s obhajcom sa pri úkone do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdali práva podať voči rozsudku odvolanie (č. I. 189 spisu).

Prokurátorka vo svojom písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že sa nestotožňuje s výrokom o treste, nakoľko má za to, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu nezohľadnil ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona, resp. si ho vyložil nesprávne. Uložený podmienenečný trest považuje za nezákonný. Z Európskeho informačného systému registrov trestov- ECRIS (č. I. 123-128) vyplýva, že menovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný maďarským justičným orgánom, a to za úmyselné spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, ďalej za jazdu pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok, a za marenie spravodlivosti, krivé obvinenie počas trestného alebo súdneho konania a krivú prísahu. Menovaný sa skutku, ktorý je predmetom obžaloby dopustil v čase podmienenečného odsúdenia za iný trestný čin, a to trestný čin krivej

výpovede, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Györi číslo B.658/2016/6 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.03.2017.

Obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil v čase podmieneného odsúdenia za iný trestný čin, a to trestný čin krivej výpovede, za ktorý bol odsúdený maďarským súdom, pričom túto skutočnosť bol súd I. stupňa s poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona povinný zohľadniť. Ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona sa vzťahuje len na právoplatné rozhodnutie členského štátu Európskej únie. Takéto odsudzujúce rozhodnutie sa považuje za rovnocenné s právoplatným odsúdením súdom Slovenskej republiky. Podmienkou pre takýto postup je obojstranná trestnosť.

V danom prípade uloženie podmieneného trestu nespĺňa kritérium primeranosti. Súd I. stupňa mal obžalovanému uložiť dostatočný, primeraný a spravodlivý nepodmienený trest, ktorý v sebe nesie tak prvky individuálnej ako aj generálnej prevencie. Prokurátorka preto navrhla, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede v časti výroku o treste a aby následne v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovanému uloží nepodmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.01.2020 sa obžalovaný prostredníctvom obhajcu vyjadril k odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry Dunajská Streda tak, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2019 vyhlásil, že uznáva vinu z predmetného skutku a ľutuje toto konanie. Obžalovaný bol 3-krát súdne trestaný. Prvýkrát mu bola uložená peňažná pokuta, pri druhom odsúdení mu súd uložil trest povinnej práce a pri poslednom odsúdení Okresný súd Győr obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na 3 roky. Vzhľadom na to, že peňažnú pokutu zaplatil a trest povinnej práce už vykonal, na tieto tresty nie je možné prihliadať. Súd I. stupňa podľa neho rozhodol správne, že uložený podmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s dlhšou skúšobnou dobou a s probačným dohľadom, ale aj primeranou povinnosťou odradiť obžalovaného od páchania ďalšej trestnej činnosti a je dostačujúci na dosiahnutie účelu individuálnej prevencie. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie Okresnej prokuratúry Dunajská Streda ako bezdôvodné zamietol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, ktorá sa v celom rozsahu pridržala písomne podaného odvolania zo dňa 19.12.2019, obhajca obžalovaného, JUDr. Ladislav Pongrácz, ktorý navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť a dodal, že obžalovaný na území Slovenskej republiky nebol odsúdený, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný a mal za to, že podmienený trest je v súlade s § 34 Trestného zákona. Obžalovaný W. V. Z. sa pripojil k stanovisku obhajcu a skutok oľutoval.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Okresný súd Dunajská Streda zákonným spôsobom síce vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dôkazy však nevyhodnotil správne a v súlade so zákonom, preto odvolací súd musel výrok o treste zmeniť, nakoľko bol porušený zákon v ustanovení § 49 ods. 2 Trestného zákona a zároveň odvolací súd zistil, že trest uložený obžalovanému je trestom neprimerane miernym.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátorky a poškodenej konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd však pochybil, keď obžalovanému uložil podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a so skúšobnou dobou vo výmere 3 roky.

Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, pričom rozsudkom Okresného v Györi zo dňa 20.03.2017, sp. zn. B.658/2016/6, právoplatným dňom 20.03.2017, bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona, právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Rozsudkom Okresného v Györi zo dňa 20.03.2017, sp. zn. B.658/2016/6 bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu krivej výpovede podľa § 272 ods. 1, ods. 4 položka I Btk (maďarského Trestného zákona), pričom v Slovenskej republike je takéto konanie trestným činom podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona. Odvolací súd v tomto prípade konštatuje, že podmienky právoplatnosti aj obojstrannej trestnosti skutku v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona boli splnené, preto bolo nevyhnutné tento rozsudok zohľadniť rovnako, akoby bol vydaný súdom Slovenskej republiky.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona, súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Skúšobná doba obžalovanému plynula odo dňa 21.03.2017 do 21.03.2020. Obžalovaný sa prejednávaneho úmyselného zločinu dopúšťal od dňa v lete v roku 2018 do dňa 29.05.2019, teda v čase plynutia skúšobnej doby. Z tohto dôvodu odvolací súd obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody, pretože podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona tunajší súd nemohol ukladať tzv. „podmienku na podmienku.“ Spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia je takou skutočnosťou, ktorá nasvedčuje tomu, že podmienene odklad výkonu trestu odňatia slobody v danom prípade u obžalovaného nesplnil svoj účel, a preto opätovné povolenie podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody by bolo zbytočné a neúčelné.

Krajský súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže neprevažoval pomer poľahčujúcich okolností ani priťažujúcich okolností, nebolo z hľadiska týchto okolností nutné upravovať dolnú alebo hornú hranicu trestnej sadzby.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci je možné postupovať v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 a teda podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona per analogiam. K vyhláseniu obžalovaného o vine treba uviesť, že takéto vyhlásenie je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Odvolací súd zastáva ten právny názor, že vyhlásením viny obžalovaným, ktoré je neodvolateľné, zakladá možný zákonný postup pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Odvolací súd z uvedeného dôvodu po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste a pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanoveného trestu odňatia slobody a to nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Takýto trest považoval krajský súd za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, tunajší súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.